Jeremiah 31:2-20

Jeremiah 31:2-20

(2) Thus said the LORD: The people escaped from the sword, Found favor in the wilderness; When Israel was marching homeward (3) The LORD revealed Himself to me of old. Eternal love I conceived for you then; Therefore I continue My grace to you. (4) I will build you firmly again, O Maiden Israel! Again you shall take up your timbrels And go forth to the rhythm of the dancers. (5) Again you shall plant vineyards On the hills of Samaria; Men shall plant and live to enjoy them. (6) For the day is coming when watchmen Shall proclaim on the heights of Ephraim: Come, let us go up to Zion, To the LORD our God! (7) For thus said the LORD: Cry out in joy for Jacob, Shout at the crossroads of the nations! Sing aloud in praise, and say: Save, O LORD, Your people, The remnant of Israel. (8) I will bring them in from the northland, Gather them from the ends of the earth— The blind and the lame among them, Those with child and those in labor — In a vast throng they shall return here. (9) They shall come with weeping, And with compassion will I guide them. I will lead them to streams of water, By a level road where they will not stumble. For I am ever a Father to Israel, Ephraim is My first-born. (10) Hear the word of the LORD, O nations, And tell it in the isles afar. Say: He who scattered Israel will gather them, And will guard them as a shepherd his flock. (11) For the LORD will ransom Jacob, Redeem him from one too strong for him. (12) They shall come and

ירמיהו לייא:בי-כי

(ב) כָּה אֲמֵר יִהוָֹה מַצֵא חֶן בַּמִּדְבַּר עַם עָרידֵי חַרֶב הַלְוֹדְ לְהַרְגִּיעִוֹ יִשְׂרָאֵל: (ג) מֶרַחוֹק יָהוָה נָרָאָה לֵי וְאַהָבַת עוֹלַם אָהַבְתִּיךְ עַל־כֵּן מְשֶׁכְתֵּיךְ חָסָד: (ד) עוד אַבְנֶדְ וַנְבָנֵית בַּתוּלַת יִשְׂרַאֵל עוֹד מַעְדֵי תַּפַּיִרְ וָיַצֵאת בִּמְחוֹל מְשַׂחָקִים: (ה) עוד תִּטְצִי כְרָמִים בְּהָרֵי שְׁמְרָוֹן נָטְעָוּ נֹטָעִים וַחַלֵּלוּ: (וֹ) כֵּי יֵשׁ־יוֹם קראַוּ נֹצְרִים בָּהַר אפרים קומו ונעלה ציון אל־יהוה אלהינו: (פֹ) (ז) כִּי־כָה וּ אֲמֵר יָהנָה רַנָּוּ לִיַעֲקֹב` שְׁמָחֹה וַצָּהֶלוּ בַּרָאִשׁ הָגוֹיֵם הַשְׁמֵיעוּ הַלְלוּ ואַמְרוּ הוֹשֵע יָהוה אַת־עַמָּדְּ אַת שָאַרית יִשְׂרָאֵל: (ח) הָנְנִי מֶבְיא אוֹתַם מְאָרֵץ צַפֿוֹן וָקבַּצְתִּים מִיַּרְכָּתִי־אַרֵץ בַּם עוֵר וּפְסֵּׁחַ הַרָה וילבת יחדו קהל גדול ישובו הנה: (ט) בַּבַכִי יבֿאוּ וָבַתַחַנוּנִים אוֹבִילָם אוֹלִיכָם אַל־נַחַלִי מַּיִם בִּדֵרָדְ יַשַּׁר לֹא יִכַּשְׁלוּ בֵּה כִּי־הַיֶּיתִי לִישְׂרָאֵל ׁלְאַב וְאֵפְרַיִם בְּכֹרִי הוא: (ס) (י) שָׁמְעַוּ דְבַר־יָהוֹה גוֹיָם וְהַגִּידוּ בַאָיֵים מִמֶּרְחָק וָאָמָרוּ מִזַרֶה יִשְׁרַאֵל ׁ יַקבּצֵבוּ וּשָׁמַרוֹ כָּרֹעֵה עָדְרוֹ: (יא) כֵּי־פַּדָה יהוה את־יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: (יב) ובאוּ ורנָנוּ בַמַרוֹם־צִיּוֹן ונהֶרוּ אַל־טִוּב יָהֹנָה עַל־דָּגַן וְעַל־תִּירָשׁ וְעַל־יִצְהַׁר וְעַל־בָּנֵי־צָאוֹ וּכָקֵר וְהָיִתָה נַפִּשָׁם כָּגַוְ רָוֵה ולא־יוֹסִיפוּ לדַאָבה עוֹד: (יג) אַז הַשְּׁמֵח בָּתוּלָהֹ בָּמַחוֹל וּבַחַרִים וּזָקְנִים יַחָדָּו וָהַפַּכְהִּי אֶבָלֶם לְשַׁשׁוֹן וְנָחַמְהִים וְשְׁמַחְתִּים מִיגוֹנַם: (יד) וְרְנֵיתֵי נֵפֵשׁ הַכֹּהָנִים דַשְׁן

shout on the heights of Zion, Radiant over the bounty of the LORD— Over new grain and wine and oil, And over sheep and cattle. They shall fare like a watered garden, They shall never languish again. (13) Then shall maidens dance gaily, Young men and old alike. I will turn their mourning to joy, I will comfort them and cheer them in their grief. (14) I will give the priests their fill of fatness, And My people shall enjoy My full bounty declares the LORD. (15) Thus said the LORD: A cry is heard in Ramah— Wailing, bitter weeping— Rachel weeping for her children. She refuses to be comforted For her children, who are gone. (16) Thus said the LORD: Restrain your voice from weeping, Your eyes from shedding tears; For there is a reward for your labor —declares the LORD: They shall return from the enemy's land. (17) And there is hope for your future declares the LORD: Your children shall return to their country. (18) I can hear Ephraim lamenting: You have chastised me, and I am chastised Like a calf that has not been broken. Receive me back, let me return, For You, O LORD, are my God. (19) Now that I have turned back, I am filled with remorse; Now that I am made aware, I strike my thigh. I am ashamed and humiliated, For I bear the disgrace of my youth. (20) Truly, Ephraim is a dear son to Me, A child that is dandled! Whenever I have turned against him, My thoughts would dwell on him still. That is why My heart yearns for him; I will receive him back in love —declares the LORD.

ַנְעַמֵּי אֶת־טוּבֶי יִשְׂבַעוּ נָאָם־יִהוָה: (ס) (טו) בָּה וּ אַמֵּר יָהוָה קוֹל בָּרַמָה נִשְׁמַע נָהִיּ בָּכֵי תַמְרוּרְים רַחֵל מְבַכֵּה עַל־בַּגִיהַ מֵאַנַה להנחם על־בניה כי איננו: (ס) (טז) כה ן אָמַר יָהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּׁכִי וְעֵינַיִדְ מִדְּמְעָה כַּל וַשׁ שכר לפעלתה נאם־יהוה ושבו מאַרץ אוֹנַב: (יז) וַנִשׁ־תַּקְנָה לְאַחַרִיתַךְ נִאָם־יִהוָה וְשֵׁבוּ בַנִים לְגִבוּלַם: (ס) (יח) שַׁמִוֹעַ שַׁמַּעִתִּי אֶפָרַיִם מִתְנוֹדֶּד יִפַּרְתַּנִי וַאָנַסֶּר כִּעָגֵל לְאַ לָמֵד הַשִּׁיבֵנִי וָאֲשׁוּבַה כֵּי אַתָּה יָהוָה אֱלֹהֵי: (יט) כִּי־אַחַרֵי שׁוּבִי נִםְמָתִּי וַאֲחַרֵי הַנַּדִעִּי סַפַקתִּי עַל־יַרֶדְ בַּשְׁתִּי וָגַם־נָכְלַּמְתִּי כֵּי נַשַּׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרֵי: (כ) הבו נקיר לי אפרים אם נלד שעשעים בֵּי־מָדֵי דַבְּרָי בֹּוֹ זַכָּר אֱזְכָּרָנוּ עָוֹד עַל־בָּוֹ הַמָּוֹ מֶעֵיּ לוֹ רַחֶם אֲרַחָמֵנוּ נָאָם־יִהוָה: (ס)